

De werkplaats van Drum Supply House

Andy met de red over brass-ketel

Jimmy van den Nieuwenhuizen

Snaredrums, snaredrums, snaredrums

Afgelopen maand, rijdend door Nashville, passeer ik bij toeval een nieuwe drumwinkel. Ik aarzel geen moment en keer mijn auto. Even snel vijf minuten binnen kijken. Iedere drummer weet wat dat betekent... Wij houden van onze instrumenten en de meesten van ons zijn verzamelaars. Hoewel ik in Amsterdam een groot tekort heb aan vierkante meters, wordt de gang van ons huis gebruikt als opslag voor een deel van mijn gear. 'Kan je niet eens wat wegdoen?', vraagt mijn vriendin regelmatig. 'Jawel, en nu ga ik dat echt doen', is daarop stevast mijn antwoord. Ik weet dat het anders zal lopen. Zij inmiddels ook, trouwens.

Als trotse endorser voor diverse topmerken heb ik qua gear nooit iets te klagen. Toch heb ik – ik kan er eerlijk niets aan doen – een groot zwak voor vintage instrumenten en vooral voor snaredrums. Snaredrums, snaredrums, snaredrums. Ik check ze altijd, overal. Backstage op podia of elke willekeurige winkel. Ik ga ze allemaal af en moet altijd overal aan zitten. Ik moet ze horen, ik wel ze checken en het grootste probleem: ik moet er altijd eentje kopen.

In Amerika speelde ik op een prachtige Joyful Noise; de dag erna bestelde ik er een. Een tijdje geleden verzorgde ik een clinic ergens bij een muziekwinkel in ons land; aan het einde van de avond richting huis met een negatief banksaldo, maar wel met een handgebouwde Craviotto op de bijrijderstoel. Ik zag Ton Dijkman met een handgebouwde AK; 4 maanden

later werd mijn eigen trommel rechtstreeks uit Italië afgeleverd. Behoorlijke happen uit het jaarlijkse vakantiebudget, maar o zo mooie instrumenten.

De winkel in Nashville heet Drum Supply House. Hij wordt gerund door Andy, een drumfanaat die ooit begonnen is met het maken en distribueren van onderdelen en nu bezig is met zijn eigen trommels. Andy begrijpt mij meteen en pakt een van zijn nieuwste bras shells; mijn lievelingssound. Of ik 'm mee in elkaar wil zetten? *Sure!* Samen zetten we een 'red over brass' snaredrum in elkaar. We customizen de lugs en de hoops, kiezen vellen en een geschikt matje. Gestemd en wel zetten we 'm op een statief en slaan er vijf keer op. Dit is een van de vetste sounds die ik in tijden heb gehoord. Drie uur later verlaat ik de winkel. Creditcard in de ene hand, snaredrum in de andere. Een andere klant had ook interesse in een van de trommels en wilde hem tegelijk afrekenen. Helaas keek zijn vrouw vanuit huis mee met de transactie en sms'te de beste man. *'Seriously?'*

Thuisgekomen pak ik mijn tas uit en loop ik met mijn nieuwste aanwinst naar de gang. Alles vol. De logeerkamer dan? Ook vol. Toch maar even op in de gang stallen. Mijn vriendin komt thuis, breekt bijna haar nek over de spullen, en ik beloof plechtig er nu echt eentje weg te doen. Wij weten allemaal dat dat niet gaat gebeuren. Gelukkig leest ze de Slagwerkkant niet. (JvdN)